

BIRGAR OPNAR HAVNARÁ

HAR **ONNUR** TOSA, GER **BIRGAR JOHANNESSEN** NAKAÐ VIÐ **TINGINI**. VIÐ **FLAMINGO**, **PAPPI**, **PAPPÍRI** OG **LÍMI** ER HANN Í **FERÐ** VIÐ AT SKAPA EITT FULLFÍGGJAÐ **MODEL** AV MIÐBÝNUM Í **HAVN**, HAR **HAVNARÁ** ER LATIN **UPP**, OG HAR **VAGLIÐ** ER EIN GRØN **FLØTA**

BÝARMYND

Jákup Mørk
jakup@sosialurin.fo

Tað er einki sum eitur. Fer Birgar Johannesen í holt við nakað, so er tað púra vist, at hann leggur nógv fyri. Eitt nú er hann kendur sum maðurin handan søguliga verkið sum høvuðsstað okkara, har hann hevur leitað seg fram til nøvnini á túsundtals havnarborgarum – og har fjórða bindið nú er ávegis. Plátusavnið er drúgvri enn hjá teimum flestu. Hann hevur skrivað bókur upp og niður um, nær tað regnar í Havn, og savn hansara av søguligum lutum fær ikki annað enn verið merkisvert.

Seinastu mánaðirnar er tó ikki nakað av omanfyreivnda, ið hevur tikið mestu tíðina hjá Birgari, sum nú aftur hevur tveitt seg yvir eitt nýtt og hugtakandi projekt. Nevnliga at byggja eitt modell av Miðbýnum í Havn. Ella rættari sagt – Miðbýnum, soleiðis sum Birgar kundi ynskt sær hann.

Hevði ongur royndir

Verður hugt at myndunum, so er skjótt at fáa ta fatan, at her er talan um mann, sum frá barnsbeini av hevur bygt model-skip, -bilar og -fløgfor, men

Gamli bókhandil. Flagtakið er gjørt úr handklæði

soleiðis er als ikki, er Birgar skjótur at siga.

– Eg hevði als ikki fingist við nakað líknandi. Men tankin er sprottin úr kjakinum, sum mangan hevur verið um Miðbýin. Har hava verið panelfundir, og tekningar í hópatali eru lagðar fram. Men tá hetta er gjørt, so verður tilfarið pakkað niður, og so er friður næstu fimm árin.

– Tí hugsaði eg við mær sjálvum, at tað kundi verið áhugavert at gjørt eitt modell av Miðbýnum. Eitt slíkt kann jú ikki pakkast niður á sama hátt, so tað helt eg vera ein áhugaverdan tanka. Men eg hevði ikki ániðsi fyri, hvussu eitt slíkt modell skuldi gerast.

– Eg byrjaði tó spakuliga. Eg valdi mær Degns hús, og so fór eg við tummastokki at finna øll mátini. Eg helt, at eitt stóddarlutfall á 1:100 var hóskandi, og

so byrjaði eg. Fyrstu royndirnar gjørdi eg við modelervoks, men tað var eitt sindur trupult at fáast við. Tað tornar skjótt, og tað vigar eisini nógv. So eftir nøkur fá hús stóð mær greitt, at eitt slíkt modell fór at viga fleiri tons.

– Flamingo er hinvegin lætt tilfar, so eg royndi eisini við tí. Men har var trupulleikin, at tað er óluksálaga trupult at mála á, so tann ætlanin varð eisini slept.

– Tá var tað so, at eg fann uppá, at brúka papp. Eg fór undir at skera, klippa og líma, og skjótt sá, at eg hetta fór nokk at rigga. Tað var tó framvegis ein avbjóðing at fáa bygningin at taka seg rætt út. Tekur tú Degns hús, so er grunin jú lagað, meðan takið er av flag. Eg fann tó fram til, at ein dansk fyrirtøka, Panduro, hevði hóp av smálutum til slík endamál, so har havi eg

fingið »grót«, sum er so havi límað á. Flagið fekk eg skil á við at keypa grøn handklæði hjá Skemmunni, og soleiðis eru avbjóðingarnar loystar so við og við.

– Tí tað er bara hugflogið, sum setir markið, og í dag tori eg at siga, at eg altíð finni eina loysn. Tað er jú eisini so, at hetta melur støðugt í høvðinum, so t.d. kann eg gott fáa okkurt hugskotið, meðan eg keypi inn í Miklagarði og síggi onkran lut. Tá hugsi eg kanska, at hatta kundi riggað til tað og tað endamálið.

Eitt er at byggja. Annað er, at nógv er brotið niður hesa tíðina, sum Birgar hevur bygt býin av nýggjum.

– At byrja við gjørdi eg bara húsa-facadur. Men so kom eg eftir, at tað riggaði betur at gera alt fullfíggjað. So eg tveitti eina rúgvu av bygningum burtur, og havi síðani gjørt teir av nýggjum, sigur Birgar.

Alt hondgjørt

Har saksur, papp og lím ikki røkkur til, hevur Birgar støðugt funnið upp á aðrar, kreativar loysnir.

– Tað eru jú loysnir, sum tú finnur uppá, meðan arbeiðið er ígongd. Eg havi nevnt handklæðini, sum eg brúki til flagtak. Aðrastaðni havi eg nýtt sandpappir sum tjørupapp, og eitt nú